

AOPA MAGAZINE

AIRCRAFT OWNERS AND PILOTS ASSOCIATION

AOPA NETHERLANDS

**Flying is
serious fun!**
First solo?
Dan bent u een jaar
gratis lid!

Nathalia van der Ark en haar Piper Piper Arrow IV

Met de Blackwing naar Narva # Vliegen in Spanje # Pretpark voor MLA-fans

tekst Gerrit Brand | foto's Suhaila Sahmarani

Nathalia van der Ark: vastberaden in de lucht én op de grond

Nathalia van der Ark is trots
op haar Piper Arrow

Speciaal voor dit interview vloog Nathalia van der Ark met haar eigen Piper Arrow IV van haar homebase Lelystad (EHLE) naar Hoogeveen (EHHO). We spraken haar in het restaurant van het vliegveld, waar ze openhartig vertelde over haar leven en haar passie voor vliegen. Voor de fotograaf maakte ze er een kleine show van: na het tanken van Avgas taxiede ze naar de baan, ging take-off en kwam terug voor een fraaie low pass over Hoogeveen, een passend visitekaartje voor iemand die het avontuur nooit schuwt.

Een leven vol energie

Wie Nathalia van der Ark ontmoet, merkt meteen haar energie en vastberadenheid. Ze is piloot, ondernemer, avonturier en iemand die nooit opgeeft. Vanuit Lelystad vliegt ze met haar eigen Piper Arrow IV de wijde wereld in. Maar de weg naar dat punt was allesbehalve recht: een zwaar motorongeluk, een vervelende scheiding, een juridische strijd rond haar vliegtuig. Toch keerde ze na die strijd terug naar de lucht. Vliegen is voor Nathalia méér dan een hobby, het is een manier van leven. Na haar scheiding besloot Nathalia het roer om te gooien. Ze wilde alles uit het leven halen. Ze werd schoonheidsspecialiste, aerobicsinstructrice, haalde haar motorrijbewijs op 40-jarige leeftijd en een jaar later zelfs haar racelicentie. De circuits van Zandvoort en Assen voelden als haar tweede thuis. 'Ik wilde mezelf uitdagen, zien waar mijn grenzen lagen,' vertelt ze.

Dat ze durf had, bewees ze in 2005. Tijdens haar vierde dag überhaupt op een circuit was ze met haar motor weer op Assen. En daar, in miezerregen, ging het mis. 'Ik gleed uit in de bocht Stekkenwal terwijl ik helemaal niet hard ging. Ik voelde dat ik mijn been brak, wat overigens geen pijn deed, en na de val werd alles zwart, ik dacht dat ik dood was. Toch niet! Toen was het eerste wat ik dacht: kan ik mijn tenen nog bewegen? Gelukkig wel! Mijn been was in drie stukken gebroken, mijn bekken op vier plaatsen kapot en mijn heiligbeen doormidden.' De artsen vertelden haar dat ze misschien nooit meer zou kunnen lopen. Gelukkig ging de operatie goed een maand later liep ze het ziekenhuis alweer uit. Een half jaar later reed ze weer op de circuits en in 2007 deed ze zelfs mee aan de Europese kampioenschappen voor vrouwen op haar Yamaha R6.

Eerste vlucht

Tijdens haar herstel in het ziekenhuis kwam de motorinstructeur die haar geadviseerd had haar racelicentie te halen en commercieel piloot als beroep had, regelmatig op bezoek. Eenmaal thuis werd ze uitgenodigd om op een lege stoel in zijn helikopter plaats te nemen. Met krukken legde ze de hele weg van Oosterhout naar Texel af, in bus, trein, ferry en taxi. 'Vanaf dat moment, boven de grasbaan op Texel, was ik verkocht. Ik voelde het: ik wil leren vliegen. Eerst mijn PPL, daarna helikopter.' Eerst dacht ze nog dat het niet zou lukken omdat ze altijd luchtziek werd. Nadat ze haar overtuigd hadden dat dat mee zou vallen als ze zelf aan het stuur zou zitten, heeft ze eerst met zelfstudie haar PPL-theorie behaald. In maart 2008 haalde ze het praktisch examen. Ze kreeg les van wijlen Martin Blokland in een Robin diesel. 'Hij was streng maar rechtvaardig. Ik heb ontzettend veel van hem geleerd.' In dezelfde maand ging Nathalia naar Zuid-Afrika waar de helikopter- en commercieel

Vliegen met een glimlach

piloot een maand werkte voor Transavia. Terwijl hij aan het werk was regelde zij de huur van een Mooney en vlogen ze samen van Johannesburg naar George, via de kust naar een privéstrip in het 'struikgewas', om te vervolgen over Stellenbosch richting Fisantekraal bij Kaapstad. 'Het landschap, de luchten, de vrijheid; daar is mijn liefde voor het vliegen echt geboren.'

De Arrow IV

Haar inmiddels partner geworden piloot Dirk Evers kocht de door Nathalia uitgekozen Piper Arrow IV in augustus 2008. 'Ik maakte mijn eerste solo's op deze complex kist op Mallorca. Heel spannend, zo gaaf, wat een geweldig vliegtuig. Maar ik dacht vooral: ik doe dit alleen, ik kan dit!'

Toen de relatie een half jaar later eindigde, twijfelde ze geen moment. 'Ik heb het toestel overgenomen, met nog geen jaar mijn PPL op zak. Ik dacht: als dit mijn droom is, moet ik er gewoon voor gaan.'

Met de Arrow vloog ze heel Europa door: Engeland, Barcelona, Saanen bij Gstaad, Mallorca. 'Ik wilde alles zien. Vaak alleen, soms met vrienden of mijn kinderen. Later met partner Marcel. Samen met hem maakte ik een prachtige reis naar Kroatië. Dat is echt een heel mooi land om over te vliegen met die honderden eilanden.'

Noodlanding in Italië

Tijdens die reis naar Kroatië in 2018 kreeg Nathalia de grootste beproeving uit haar vliegcarrière. 'Twintig minuten voor landing op Lido, Venetië, vliegend langs de kust van Italië, horen we een niet al te harde knal. Maar er leek verder niets aan de hand. Totdat bij de checks de bovenste green niet aanging. Oeps, een probleem met het voorwiel? Ik vroeg twee keer aan de toren: do you see my frontwheel? Geen antwoord. Dan gokken we het erop. Natuurlijk heb ik fouten gemaakt: de motor niet uitgezet, de handmatige bediening van het onderstel niet gebruikt. Achteraf denk je: 'ik had zus, ik had zo'. Bij de landing op de grasbaan, waarbij ik zo lang mogelijk de neus omhooghield, schuurde de Arrow rustig over de grote uitlaat totdat de propeller

Nathalia van der Ark is meer dan een piloot. Ze is een vechter, een ondernemer, een avonturier. Haar verhaal laat zien dat vliegen niet alleen techniek en procedures is, maar vooral een kwestie van passie en doorzettingsvermogen. Of, zoals ze zelf zegt: 'Ik heb van alles meegemaakt en wilde het bijltje er soms echt wel bij neerleggen, maar toch herpakte ik mezelf en kwam ik vorig jaar weer als nieuw in de lucht. Vliegen is vrijheid. En die laat ik nooit meer los.'

De Piper Arrow op vliegveld Hoogeveen

aan flarden ging. Wijzelf kwamen er zonder kleerscheuren vanaf.'

Wat volgde was een nachtmerrie. Het Nederlandse onderhoudsbedrijf dat de reparatie zou doen, stelde de zaak steeds uit en vroeg na maanden ook steeds meer geld. 'De propeller moest vooraf betaald worden, dus of ik het geld direct over wilde maken. Uiteindelijk was die propeller nooit besteld, ongelooflijk. Ik werd van het kastje naar de muur gestuurd: opeens moest er een nieuwe krukas in met ook nog eens nieuwe counterweights, terwijl deze gewoon nog gebruikt konden worden volgens diverse experts. De papieren van de shockload-inspectie kreeg ik pas na maanden te zien. De cilindermetingen die ik op papier kreeg waren niet van mijn cilinders, maar van cilinders die vernietigd waren. Ik wist op een gegeven moment

alles van motoronderhoud. De rechtszaak sleepte zich voort tijdens corona, later nog een hoger beroep, echte ellende. In mijn hoofd dacht ik: dit is het einde van mijn vliegcarrière. Mijn hart bepaalde anders.'

Een nieuwe start

Na jaren van frustratie heeft ze de Arrow laten maken. Dankzij Cycloon Holland en PMM is het toestel nu weer in topconditie. De motor werd helemaal gereviseerd, die is als nieuw. 'Toen hij terugkwam, voelde dat alsof ik zelf opnieuw opsteeg. Alles loopt nu als een zonnetje.'

Ze moderniseerde de cockpit volledig. 'Ik heb een Garmin G3X en een nieuwe GTN 650 in plaats van de oude 430, alles is digitaal. Je ziet op de EIS direct alle motorstanden. Het was even wennen, maar het is fantastisch.'

De Arrow IV is voor Nathalia meer dan een vliegtuig. 'Hij is zwaar op de voeten, je moet echt werken tijdens take off. En bij de landingen zijn sterke armen nodig. Maar ik hou daarvan. Het is een stoer, complex vliegtuig met een T-tail en ook een echte reiskist: de tanks kunnen 272 liter brandstof meenemen. Het is mijn kist, deze past bij mij. Deze of niks.'

Vliegen voor anderen

Nathalia gebruikt haar vliegtuig niet alleen voor eigen plezier. Ze zet zich in voor Stichting Hoogvliegers, die zieke kinderen laat meevliegen. 'Dat is misschien wel het

Na jaren van frustratie heeft ze de Arrow laten klaarmaken. Dankzij Cydon Holland en PMM is het toestel nu weer in topconditie. De motor werd helemaal geruiseerd en is als nieuw. De cockpit werd gemoderniseerd. Met een Garmin G3X en een nieuwe GTN 650 in plaats van de oude 430.

De Arrow IV is voor Nathalia meer dan een vliegtuig. 'Hij is zwaar op de voeten, je moet echt werken tijdens take off. En bij de landingen zijn sterke armen nodig. Maar ik hou daarvan. Het is een stoer, complex vliegtuig met een T-tail. Een echte reiskist: de tanks kunnen 272 liter brandstof meenemen. Het is mijn kist, deze past bij mij. Deze of niks.'

foto: Suhaila Sahmarani